

Rijk der Gerechtigheid

Administratie: B. Verlaet
Rue de la Bassette, 11
1330 RIXENSART/België
Tel. (02) 653 50 20

Filantropisch en menslievend maandblad
voor het morele en sociale herstel

Losse nummers . . . . € 0.20
Jaarabonnement . . . . € 2.40
IBAN BE35 0688 9972 4537

Stichter: F.L.A. FREYTAG

Een zonde is het overtreden van de Universele Wet

ALLES veroudert, alles verslijt, alles gaat voorbij. Dat is de theorie van de mensen, gebaseerd op wat zij rondom zich vaststellen. Zijzelf, wanneer zij op een zekere leeftijd komen, verminderen in vitaliteit. De aftakeling begint, wordt erger en tenslotte volgt de dood. Het is niet verbazingwekkend, dat het eeuwige leven onmogelijk lijkt ten overstaan van deze onloochenbare feiten. Daarom haalt het merendeel van de mensen, als men dit onderwerp aansnijdt, de schouders op. Zij kennen de principes voor het leven niet en weten ook niet waar het verschrikkelijk ongeluk vandaan komt, dat hen allemaal bereikt: de ouderdom. Deze manifesteert zich bij de een vlugger dan bij de ander. Sommige mensen zijn met 75 jaar nog vol kracht, terwijl anderen met 60 jaar al versleten zijn en snel wegwijnen. De leeftijd waarop men zijn krachten en zijn vermogens verliest is dus niet dezelfde voor iedereen; niettemin komt de dood in elk geval vroeg of laat, dat is zeker.

De mensen hebben tot nu toe niet geweten waarom zij stierven. De Schrift verklaart: "Het loon van de zonde is de dood"; maar de diepe betekenis van deze korte zin, die de hele bestemming van de mens inhoudt sinds zijn zondeval tot nu toe, werd helemaal niet in overweging genomen. Overigens, wie zou bij de religies, een fatsoenlijke bepaling kunnen geven van wat zonde betekent? De een zegt dat men zondigt als men deze of gene spijs eet, terwijl de ander er niet op let. De een zegt dat men op zaterdag niet moet werken, terwijl de ander er geen belang aan hecht. De wereld heeft wel een beetje een idee van wat de zonde is, men weet dat het zondig is zijn naaste kwaad te berokkenen. Maar daarmee een echt begrip hebben en weten waarom de zonde een zonde is, is er een diepe kloof.

Het geweten dat de mens bezit is zeer fijngevoelig. Als hij het vaak verkeerd gebruikt, spreekt het geweten tenslotte niet meer. Het is zoals voor de jongeman die begint te roken; de eerste keer is hij ziek, maar langzamerhand went zijn organisme, en op het laatst reageert het niet meer. De gevoelszenuwen, omdat zij vervalst waren, vervullen hun rol niet meer. Dat belet het kwaad niet zijn werking in het organisme voort te zetten. Zo laat de mens op allerlei manieren zijn lichaam echte kwellingen ondergaan. Het lichaam verdraagt dat een zekere tijd, want het is in staat veel te verduren. Maar dat laat sterke sporen in hem achter, en het moment

komt waarop het lichaam de opperste inspanning om de moeilijkheid te overwinnen, niet meer kan doen. De ziekte komt tussenbeide, daarna de dood.

Alle overtredingen van de universele wet die wij ons organisme aandoen, zijn een zonde, omdat ze ons leven in gevaar brengen. Dat doet de gevoelszenuwen lijden die zo aan het hele organisme een tekort overbrengen dat vroeg of laat teruggevonden wordt. Het is dus zo dat de mens in de loop van de dag voortdurend zondigt, zonder zich er rekenschap van te geven, omdat hij alles van de waarheid negeert. Hij bezit geen enkele basiskennis die hem enerzijds toont hoe het mogelijk is het eeuwige leven tegemoet te zien, en anderzijds om hem in te lichten over wat hem doet sterven.

Een essentieel levensprincipe voor de mens is vreugde. Hij moet gelukkig en tevreden zijn. Als hij op moreel gebied lijdt, doodt het hem. Welnu, om niet verbitterd te worden door de situatie van de grote massa van de mensen tegenwoordig, moeten we de goddelijke wegen kennen en de stevige basis van de waarheid onder zijn voeten hebben. Daarvoor moet men de school van Christus binnen gaan, die zegt: "Kom tot mij, u allen die belast en beladen bent, ik zal rust aan uw zielen geven." Alle mensen zijn overwerkt en beladen, zelfs als ze het niet laten zien. Zij zijn allemaal ongelukkig, want zij zijn afgescheiden van de enige bron van waar geluk. Er is een brug geslagen om de mens te helpen: dat is het geloof in de beloften gedaan door de Eeuwige. Door deze beloften ter harte te nemen, en door zich in te spannen de goddelijke voorwaarden na te leven opdat zij de onze worden, kan men ze bereiken, maar dan moet men deze voorwaarden serieus ter harte nemen.

Daarom is de verandering van karakter noodzakelijk. Er is wel degelijk gezegd: "Het loon van de zonde is de dood." De theologen zijn nooit erin geslaagd te ontdekken wat dat voorstelt. Het is eenvoudig een gedragslijn die niet in overeenstemming is met de mogelijkheden van ons organisme. Wij zijn gemaakt om goed, vriendelijk, liefdevol, rechtvaardig, eerlijk, nobel en onbaatzuchtig te zijn. Ons organisme werkt voortdurend in die richting; door zijn functies is het altruïstisch in alle opzichten. De mens zou het ook moeten zijn in zijn manier van leven. Als hij zich zo gedraagt, gedijt hij, want hij volgt de wet van zijn organisme en verschaft het wat goed is voor zijn gezondheid. Als hij egoïstisch is, laat hij het sterven.

De mensen zijn onwetend daarvan, ook de religieuze lieden. Op de wereld streeft iedereen naar zijn eigen voordeel. Men zaait het egoïsme, dat wil zeggen een slecht geestelijk zaad, en men denkt er het goede uit te kunnen oogsten. Dat is geheel en al in strijd met het gezond verstand. Op materieel gebied let de mens er echter wel goed op om zaad van goede kwaliteit te zaaien, om er het best mogelijke resultaat uit te halen. Hij denkt er niet aan, dat het een wet is die op elk gebied geldt.

Het is als onder astronomen. Zij zien de loop van de planeten en van alle zonnestelsels. Zij zijn verrukt over de stiptheid van de periodieke terugkeer die zich uit door de wet die deze werelden doet bewegen. Zij stellen dit alles vast, maar ze zien niet de liefde die voortvloeit uit deze sublieme wet. Omdat ze niet onderscheiden dat alles in het heelal uit liefde gemaakt is, dient hun kennis hun tot niets, en zij kunnen er niet het leven uit halen, dat voor hen een reëel voordeel zou zijn.

Naast al hun wonderbaarlijke constatering, weten ze nog te zeggen dat de mens van de aap afstamt, en dat alles in het heelal vanzelf ontstaat. Zij moeten toch goed beseffen dat een zo trouwe beweging zich niet kan manifesteren zonder een intelligentie die het laat bewegen. Naast soms wonderbaarlijke bekwaamheden zijn de mensen dus volledig blind wat het altruïsme betreft, waar ze dan ook niets van begrijpen. Men zoekt eerst het voordeel voor zichzelf, daarna voor zijn gezin, en meestal blijft er niets over voor de naaste. Wegens dat verschrikkelijk egoïsme vernietigt de mens zichzelf als een dier zonder verstand.

Maar toch zijn er de wonderbaarlijke goddelijke beloften, onder andere deze: "De belofte die hij ons gedaan heeft is het eeuwige leven." Het is zo glorieus dat de mensen denken, dat men dat niet kan geloven. De belofte van de wederopstanding vinden ze nog meer onvervulbaar. En toch zijn het goddelijke, vaste zekerheden. Zodra men begint de voorwaarden na te leven die ermee verbonden zijn, dringt de zekerheid een beetje dieper in het hart door; als men verdergaat in de goede richting van het altruïsme, dan weet men het helemaal zeker, omdat men de voorwaarden vervult en dan kristalliseren de beloften zich ook uit voor hem. Wat het leven en de gezondheid betreft, zien degenen die zich aanpassen aan de principes van de universele wet ook, dat hun toestand, zowel lichamelijk als moreel, dagelijks verbetert. Inderdaad, wat generaliseerd moet worden is de naastenliefde: "Heb God lief boven alles en je naaste zoals jezelf. Doe dat en je zal eeuwig leven."

Het goede overwint het kwade

ALS hij door een van de kleine dorpjes in Auvergne rijdt, kan de oplettende toerist die niet al te hard rijdt, alleen maar verrast zijn, als hij bij de in- en uitgang van dat dorp een uitnodiging leest voor toerij sessies... Hoe vreemd het ook mag lijken aan het einde van onze verlichte eeuw, de macht van de duisternis oefent nog steeds aanzienlijke kracht uit op degenen die zich schikken naar de kwade invloed ervan. In de directe omgeving van dit dorp, dat wordt gedomineerd door spiritisme en zwarte magie, woont Aimée. Het is dan ook niet verwonderlijk dat haar leven, net als dat van haar familie, wordt gekenmerkt door ongewone en buitengewone gebeurtenissen.

Het lijkt er zelfs op dat ze nooit op het schouwtoneel van het leven had moeten verschijnen. Want zij verscheen ook bij verrassing in de periode van de lossen wordende

zedes van de Tweede Wereldoorlog. Ze zal op school te weten komen, dat haar vader niet haar echte vader is. Informatie, die heel gemeen door haar klasgenootjes werd gegeven om haar pijn te doen. Dit zal geen invloed hebben op het kind, wier onschuld haar rust zal verzekeren.

In het gezin zal ieders voornaam trouw met de letter A beginnen. Anaïs de moeder, Anna de tante, André de broer, Annette de nicht. En voor haar: Aimée. Ze zou later begrijpen dat het een kwestie van zuinigheid was voor de uitzet en om de uiteindelijke erfenis gemakkelijker te maken. Voor haar oudste zus zal een uitzondering gemaakt worden vanwege de peter en meter.

Haar moeder was een alleenstaande moeder en was zwanger, toen ze haar huishouding kon beginnen met een man die tien jaar ouder was dan zijzelf. André werd overigens geboren op de dag van hun bruiloft. Hij was erg zwak en werd opgevoed door zijn oom

en tante die geen kinderen hadden. Toen ze stierven, kwam hij thuis te wonen, maar onder voogdij, omdat hij niet kon lopen en later niet voor zichzelf kon zorgen. Een jaar later kwam er een dochter: Jeannette. Zij zal later de universele erfgename zijn, de onbetwiste koningin van het domein. De ouders hadden een grote boerderij en het erfgoed van de familie mocht op geen enkele manier worden verdeeld. Aimée was er onverwacht bij gekomen, als een indringer. Het was dus noodzakelijk om een elegante en legale oplossing te vinden om zich aan dat voornemen te houden en tegelijkertijd het domein in zijn geheel bij elkaar te houden. Gelukkig heeft Aimée zich nooit echt druk gemaakt over die familie-erfenis. Want, hoe ongelooflijk het ook mag lijken, ze werd inderdaad onterfd ten behoeve van haar oudere zus. Dit gebeurde met de medeplichtigheid van een corrupte notaris. Haar voogd slaagde er ondanks alles in om een klein kapitaal voor zijn beschermeling

veilig te stellen. En daardoor te voorkomen dat Aimée volledig werd benadeeld.

Aimée was snel van begrip en werkzaam en speelde al vroeg in op de groeiende behoeften van het familiebedrijf. Vanaf de leeftijd van 5 jaar zal ze voor de baby van Jeannette moeten zorgen. Haar zus, die 15 jaar ouder was dan zij, trouwde toen Aimée nog maar 4 jaar oud was. Dit werk was veel te vroeg voor zo'n jong kind en zal ervoor zorgen dat ze een zekere allergie krijgt voor alles wat met moederschap te maken heeft.

Robuust als een jongen hielp ze haar vader met al het harde werk op het land. Deze start in het leven zonder haar te ontzien, zal een uitstekende training zijn om haar in staat te stellen dapper de onvermijdelijke tegenslagen te overwinnen waarvan het in haar leven wemelt.

Na haar briljant afgesloten schooljaren ging ze naar een school voor kinderverzorgster in de nabijgelegen plaats. Daar werd ze

De liefde brengt de ontspanning van de zenuwen teweeg en opent alle kringlopen in het organisme. Daarentegen, als we jaloezie, woede, bitterheid, hoogmoed koesteren, dan zet dit alles ons tot allerlei boze gevoelens aan die onze gevoelszenuwen aantasten op een onheilspellende manier. Het gevolg is, dat er moeilijkheden in de circulaties ontstaan, wat verontreiniging van het organisme veroorzaakt, die niet meer op de normale manier verwijderd worden. Het resultaat komt tot uiting in allerlei storingen en tenslotte volgt de ziekte en de dood.

Wij leven tegenwoordig in een heel bijzondere tijd. Het is de tijd van het herstel van alle dingen, waarvan God vroeger door al de profeten gesproken heeft. Het is de tijd al door Job getoond met deze woorden: "Als er één onder de duizenden komt om aan de mens de te volgen weg te tonen, zegt de Eeuwige: Bevrijd hem van de groeve, want ik heb een losgeld gevonden." Dat losgeld is onze geliefde Verlosser, die de bevrijding aan de mensheid brengt. Hij is de weg, de waarheid en het leven, zoals hij het zelf zegt. Hij heeft voor zichzelf tijdens de tweeduizend jaar die verstreken zijn vanaf zijn wederopstanding, discipelen gekozen die zich hebben willen opofferen voor de mensheid door deel te nemen aan de betaling van het losgeld.

Dat werk van boetedoening loopt nu op zijn einde. Daarom staat de deur van het eeuwige leven open. Het komt er voor al degenen die over de drempel willen stappen op aan om niet meer te zondigen, dat wil zeggen eenvoudigweg van gedragslijn te veranderen. Dus om dingen niet meer te doen die hun organisme ruïneren, maar gedachten, woorden en handelingen te verwezenlijken die hen bewaren en in de volmaaktheid van hun functioneren herstellen. Het is eenvoudig en logisch, en iedereen kan het begrijpen. Zo kan de belofte van het eeuwige leven, gedaan door onze geliefde Verlosser aan degenen die leven volgens de universele wet, een prachtige realiteit worden.

Wat voorafgaat toont ons duidelijk dat de zonde eenvoudigweg alles is wat in strijd is met de wet die de mens regeert. Deze wet is het altruïsme, anders gezegd de naastenliefde. De goddelijke liefde is de kracht om te leven, terwijl het egoïsme de dood veroorzaakt.

Tegenwoordig sluiten duizenden personen zich aan bij deze glorierijke principes en hebben al wonderbaarlijke vorderingen geboekt wat hun gezondheid betreft. Het werk dat voor de mensen ligt die nu naar het eeuwige leven willen gaan, is grandioos. Het bestaat er dan ook uit de aarde in haar volmaaktheid te herstellen, door ze te behandelen zoals dat moet, op een altruïstische manier, volgens de goddelijke wet. De aarde zal dan weer de Hof van Eden worden, die aan de mensen overvloedig alles geeft wat ze nodig hebben voor hun voeding en het onderhoud van hun lichaam.

Omdat de mens zich zo weer in harmonie heeft gebracht met zijn Schepper, door Zijn wet na te leven, zal hij opnieuw gevoed worden door het levensfluidum, de geest van God. Hij zal profiteren van de drie factoren die voor hem onontbeerlijk zijn, namelijk ten eerste het levensfluidum, daarna een zuivere lucht, en bovendien van geschikt materieel voedsel. Hij zal het voordeel hebben van deze drie vitale principes en de mens zal dan met vreugde en geluk naar het eeuwige leven gaan. Hij zal zijn bestemming van een aardse kind van God terugvinden, dat geroepen is om levensvatbaar en gelukkig te zijn tot in alle eeuwigheid, tot eer en lof van zijn Schepper, de grote hemelse God, wiens wijsheid oneindig is en wiens liefde onveranderlijk is.

Hoe moeten we ons tot God richten?

Hoe God aan te spreken, welk geslacht moet aan Hem worden toegeschreven? Dit is het onderwerp waaraan de Protestantse Kerk en de Universiteit van Genève gezamenlijk werken. De krant *Tribune de Genève* meldt een interview dat we volledig weergeven.

Moeten we God niet meer als een man zien?

De Protestantse Kerk van Genève en de universiteit van Genève organiseren een studiedag om te bespreken hoe we ons de godheid voor de geest moeten halen.

Moeten we ons God niet meer voorstellen als een man? Dit werkterrein van het Genootschap van Voorgangers en Diakenen, de theologische autoriteit van de Protestantse Kerk van Genève (het EPG), bracht buiten de protestantse gemeenschap een schok teweeg. Dit idee – onthuld in 2022 door Protestinfo – zal op donderdag 5 oktober opnieuw publiekelijk naar buiten worden gebracht, dankzij een studiedag getiteld "Woordgebruik om over God te spreken" in samenwerking met de Universiteit van Genève (UNIGE).

Dit is de gelegenheid om te luisteren naar onderzoekers en predikanten die een kritische benadering hebben van de vraag naar het geslacht van God en een dialoog te openen tussen degenen die aanstoot nemen aan het idee dat God ook "Onze Moeder" kan zijn en degenen voor wie de opvatting dat God alleen mannelijk kan zijn, storend is. Laurence Mottier, voorzitter van het Genootschap, legt het in het volgende interview uit.

Het EPG organiseert samen met de UNIGE een studiedag over "woordgebruik om over God te spreken", en gaat in het bijzonder in op de vraag: "Is God onze Vader of onze Moeder". Wat is de reden om op dit idee door te gaan?

Deze gedachte maakt deel uit van de voortdurende aandacht om de meest geschikte woorden te zoeken om tegenwoordig over God te spreken. Ons idee is dat het Evangelie een levend woord is, in dialoog met onze tijd. De vraag naar God en de namen die Hem worden gegeven, maakt deel uit van deze zoektocht naar de betekenis die moet worden gegeven aan ons christelijk erfgoed en aan het geloof in Christus.

Eind 2021 is het genootschap van Predikanten met dit idee, maar hoe staat het nu met deze gedachte?

Na de controverse begin 2022 heeft de werkgroep die zich binnen de Genootschap met deze kwestie bezighoudt, de tijd genomen om te bepalen hoe haar gedachte het best kan worden voortgezet. Het was op dit punt dat we de Faculteit Godgeleerdheid opriepen om de discussie voort te zetten. Deze studiedag is dan ook bedoeld als een ruimte voor debat en gemeenschappelijke vragen, waar onderzoekers het thema geslacht en woordgebruik kritisch zullen aanpakken. Het debat staat open voor iedereen, protestant of niet.

Waarom vindt u dit debat zo belangrijk?

De kwestie God, die in onze samenleving niet meer vanzelfsprekend is, lijdt aan een nogal vastgeroeste opvatting.

Onder een bepaalde groep mensen, niet alleen de jongere generatie, is er een sterke behoefte aan een meer vitale band met het goddelijke, waaronder deze vraag naar het geslacht. Er is een behoefte die ik waarneem vanuit de menselijke ervaring naar een andere manier om het bovenzinnelijke uit te kunnen drukken, waarvoor de traditionele taal een obstakel is geworden. Deze studiedag georganiseerd met de UNIGE zal dan ook een gelegenheid zijn om deze zoektocht naar iets anders te voeden.

Hoe ziet u de controverse die heeft plaatsgevonden?

Ik zie het als een spanningsveld dat verband houdt met de generatiekloof.

Niet iedereen beleeft zijn geloof op dezelfde manier, en het is gewoon zo dat het voor sommige mensen tegenwoordig een reëel probleem is om niet alleen in mannelijke termen naar God te verwijzen. Waarom kunnen we dit niet begrijpen? Dat is echt wat me opviel tijdens deze controverse: het gebrek aan dialoog.

Heeft u met iemand gesproken die daar ongevoelig voor is?

Ja. Ik begreep dat voor deze mensen de band met God en het moment van de kerkdienst een ruimte van veiligheid en van hun identiteit waren.

Dus ik ben daar zeer alert op en op het recht van deze protestanten om zich gestoord te voelen door deze overwegingen. Het in twijfel trekken van hoe we ons God voorstellen, is geen verplichting, er wordt niets opgelegd.

Maar er moet ook geluisterd worden naar het feit dat sommigen dit debat wel willen openen. Daarom probeer ik te pleiten voor verdraagzaamheid. Het gaat er niet om een onderwerp af te wijzen omdat het verontrustend is. Voor beide kanten.

Is deze behoefte onder protestanten niet in de minderheid?

Dat is moeilijk te bepalen. Maar de werkgroep vindt het de moeite waard om het uit te zoeken. En ik ben de faculteit dankbaar dat ze haar expertise hiervoor ter beschikking stelt.

De nieuwe voorzitter van het EPG zei dat er geen besluit over dit punt op de agenda stond. Is er een dwingend verband tussen het Genootschap en uw kerk in deze kwestie?

Helemaal niet. De autoriteiten van het EPG erkennen de vrijheid van het Genootschap om theologische gebieden open te stellen en te bespreken. Maar als zodanig moeten we voorstellen doen. Onze werkgroep heeft tot op heden geen officieel doel, maar wil een rustige, serene en stimulerende discussie aanmoedigen. Het is aan het (wetgevend) consistorie, wanneer de tijd daar is, om uitspraak te doen en te beslissen.

Bent u niet bang om de controverse nieuw leven in te blazen?

Integendeel, het is onze ambitie om een kwalitatieve dialoog te openen via bijbelse, historische en theologische inzichten. Het is niet door bepaalde kwesties onder het tapijt te vegen dat we in staat zullen zijn om vooruitgang te boeken in de kerk.

Is het niet problematisch dat alle betrokkenen aan uw kant lijken te staan?

Dit is niet het geval. Dit zijn academici en onderzoekers, geen geëngageerde mensen of activisten. De academische omgeving is neutraal. Het doel van deze dag is om de manieren om God te benoemen in de geschiedenis en in de hedendaagse tijd kritisch te bekijken, en om een constructieve dialoog tot stand te brengen met de specifieke standpunten van elke spreker. We zullen daarom geen uitputtend of dogmatisch antwoord geven. Daar is de theologische faculteit niet voor.

Wat een eigenaardige vraag is het om jezelf af te vragen wat voor geslacht je aan God moet geven! Vooral van de kant van christenen die verondersteld worden gelovig te zijn en dus al een relatie met God hebben.

Onder de wet van Mozes werd het volk Israël bevolen: "Gij zult u geen gesneden beelden maken, geen enkele afbeelding van iets wat boven in de hemel is, of van iets beneden op de aarde, of in het water onder de aarde. Gij zult er niet voor knielen, noch ze vereren." Ex. 20: 4, 5. Dit is om ons eraan te laten wennen God als een geest te beschouwen en Hem geestelijk aan te spreken, zonder een fysieke voorstelling van Zijn persoon. In feite zei onze geliefde Heiland tegen de Samaritaanse vrouw die Hij ontmoette, in de buurt van de bron van Jakob: "God is geest, en zij die Hem aanbidden, moeten

met begrip en liefdevol omringd door haar leraren, en kon ze zich ontspannen en zich losmaken van haar complex wat baby's betreft. Haar aanleg en bekwaamheid in de psychologie maakten haar bij uitstek geschikt om zelf lerares te worden. Rond haar 19e gaf ze zelf les in huishoudkunde. Een opleiding die ook lessen in kinderverzorging inhield. Nadat ze het beste van zichzelf in deze pedagogische baan had gestoken, zette Aimée het na haar huwelijk nog een jaar voort.

Handig en onverschrokken slaagde ze rond haar 19e voor haar rijbewijs. Al dat reizen voor haar lessen en later voor haar rol als lerares leverden dus geen grote problemen voor haar op.

Aimée had grote waardering voor de liefdevolle zorg waarmee haar eigen gebrekkige broer door haar oom en tante werd omringd. En dus wijdde ze zich aan het einde van het leven van haar tante met hart en ziel aan haar om haar lijden te verlichten. De tante stierf

aan kanker, vol zorg omringd door haar nicht als de gelukkige vergelding voor het goede dat zij gedaan had. Het klopt inderdaad dat je altijd oogst wat je zaait.

Aimée had ondertussen Pierre ontmoet. Zijn carrière was op geen enkele manier inferieur aan die van de vrouw die zijn echtgenote werd. Deze overeenkomst in hun wisselvalligheden en tegenslagen bracht hen onvermijdelijk dicht bij elkaar. Samen gewapend voor de strijd van het bestaan, besloten ze die samen voort te zetten.

Ook Pierre was geboren in deze turbulente periode van de Duitse bezetting. Zijn ouders gingen kort na zijn geboorte uit elkaar. Zijn moeder zal het kind bij zich houden. Ze zal nooit met hem over zijn vader praten alsof hij niet meer bestond. Pierre wordt ondergebracht bij verschillende gezinnen op het platteland. Op boerderijen die altijd ver genoeg van zijn geboortedorp verwijderd waren om elk contact met zijn vader te vermijden.

In de Schrift staat: wat de zondige mens vreest, overkomt hem. Zo hoorde Pierre toevallig van het bestaan van zijn vader toen hij ongeveer 17 jaar oud was. Alle aanwijzingen zal hij krijgen om hem te vinden. Ter gelegenheid van Moederdag gaat hij zich met enige emotie voorstellen in het huis van zijn vader. Een huis dat hij niet kende. Op de prille leeftijd van zijn vertrek uit dat huis had geen enkele herinnering indruk op hem kunnen maken. Een emotionele dag voor het hele gezin, vooral voor zijn grootmoeder. Hoewel deze onvoorziene terugkeer alle plannen in de war zal sturen. Vooral voor de nalatenschap van de familie.

Het was ook een complete omwenteling voor Pierre, wiens lot het was om veranderingen te ondergaan die gunstig voor hem waren. De vader liet zijn zoon beginnen in de nabijgelegen fabriek, waar een groot deel van de regionale beroepsbevolking werkte. Pierre zou later het ouderlijk huis erven. Aan

de andere kant zal het de breuk worden met zijn moeder, die erg ongelukkig is met de gang van zaken.

Nadat Aimée haar eigen moeilijkheden het hoofd had geboden door met Pierre te trouwen, heeft ze nu ook zijn problemen. Want de erfenis van de familiewoning zal niet hypotheekvrij zijn. Het zal daarom nodig zijn om die geleidelijk af te lossen. In de loop van een klein verschil van mening met een tante die er veel belang bij had, zal de daaruit voortvloeiende ergernis een afwijking veroorzaken bij de geboorte van haar kind. Het had een kans van één op honderd om levensvatbaar te zijn. De geboorte van Beatrice wees op een morele schok tijdens de zwangerschap. Ze zal revalidatie moeten ondergaan om het gebrek aan haar gehemelte en huid te compenseren. Beatrice ontwikkelt een moeilijk karakter waardoor ze ongewoon reageert. Een tweede kind, Patrick, kwam drie jaar later, en was volkomen normaal.

Hem aanbidden in geest en in waarheid." Joh. 4: 24. Deze uitspraak is duidelijk: God is geestelijk, dus er is geen sprake van om te debatteren over het geslacht dat aan Hem moet worden toegeschreven, aangezien een geest noch mannelijk noch vrouwelijk is.

Onze geliefde Heiland richtte zich tot God in gebed door Hem 'Vader' te noemen. Dit is slechts een benaming om ons in staat te stellen de Eeuwige aan te spreken in onze mensentaal, die onvolmaakt is, maar niet om God een bepaald geslacht toe te kennen.

We vinden ook in Psalm 2: 7 deze uitspraak van de Logos: "De Eeuwige zei tegen mij: 'Gij zijt mijn zoon! Ik heb u heden verwekt.'" Deze verklaring is om ons te laten begrijpen dat we God "onze Vader" kunnen noemen en dat Hij op geen enkele manier "onze Moeder" is. Want het is een vader die verwekt; een moeder is degene die het kind krijgt, die het ter wereld brengt.

Deze en vele andere uitdrukkingen staan ons in Gods Woord ter beschikking om ons te helpen de juiste taal te gebruiken om God aan te spreken. Maar bovenal moeten we in gedachten houden dat de Eeuwige in de hemel is en dat wij op aarde zijn. Dat Hij God is en dat wij zondaars zijn. De relatie die we met God kunnen hebben, is alleen mogelijk door de tussenkomst van onze dierbare Heiland, die voor ons heeft betaald door zijn leven te geven om ons te verlossen van de veroordeling van de zonde.

Daarom is de Eeuwige alleen onze Vader door het geloof in Jezus Christus. Alleen als we gedekt zijn door zijn kostbare verdiensten, kunnen we tot God naderen, en het is onmogelijk voor ons, zolang we zondaars zijn, om ons rechtstreeks tot de Eeuwige te richten. Het is belangrijk dat deze fundamentele waarheden voortdurend in onze geest aanwezig zijn. En als we God willen eren en verheerlijken, moeten we ook Zijn geliefde Zoon, onze geliefde Heiland, verheerlijken volgens de wil van zijn Vader.

Anderzijds is het aan ons om ons op te heffen tot God en niet om God te verlagen tot ons niveau. Wanneer we tot de Eeuwige willen bidden, is het van fundamenteel belang dat we ons bewust zijn van de persoonlijkheid tot wie we ons richten. Alleen dank zij Zijn nederigheid kunnen we overwegen om bij God gehoor te vinden. Want de Eeuwige is de grootste Autoriteit in het universum. Alle hemelse wezens dienen en aanbidden Hem voortdurend. Alleen de mensen op aarde en de gevallen engelen die Lucifer in zijn val volgden, zijn van God gescheiden.

De apostel Johannes zegt ons: "De liefde is uit God, en wie liefheeft, is uit God geboren en kent God." Zo zien we dat afstamming van God een zaak van gevoel is. Want God is liefde (1 Johannes 4: 16) en het zijn de gevoelens die we cultiveren, die ons dichter bij Hem brengen of ons van Hem scheiden. Het zijn ook onze gevoelens die onze persoonlijkheid en dus ons lot bepalen. Want de Eeuwige, die ook de Almachtige is, dwingt niemand. Wij zijn het die absoluut moeten willen om in harmonie met Hem te komen, Hem te eren, en Hem te verheerlijken met alles wat we doen, zeggen en denken. Want de Eeuwige heeft ons niet nodig, maar wij zijn volledig afhankelijk van Hem als we willen leven.

Wij verheugen ons op de naderende tijd, dat de gehele mensheid God zal kennen volgens de uitspraken van de profeten: „Na die dagen, zegt de Heer, zal Ik mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn. Hij zal zijn naaste noch zijn broeder meer onderwijzen en zeggen: ken de Eeuwige. Want allen zullen Mij kennen, van de kleinste tot de grootste, spreekt de Eeuwige. want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven, en Ik zal hun zonde niet meer gedenken." Jeremia 31: 33, 34. Habakuk verklaart ook: "De aarde zal vervuld zijn van de kennis van de grootheid van de Eeuwige, zoals de zee vol water is." (Hab. 2: 14). Deze vooruitzichten vervullen ons hart met vreugde.

Matigheid tegen de opwarming van de aarde?

Geconfronteerd met de moeilijkheden die onze samenleving ondervindt, wordt iedereen uitgenodigd om matiger en bescheidener te worden in zijn leven en zelfs in zijn behoeften. Het tijdschrift *En Marche* nr. 1705 legt dit uit in een artikel van Sandrine Warsztacki, getiteld:

Matigheid verkopen

De energie-, economie- en milieucrisis zijn de symptomen van een systeem dat aan het einde van zijn krachten is. De mogelijkheid om ons consumptiemodel en wat het voor ons betekent af te bouwen, betogen filosofen, sociologen en economen in een gedetailleerd en fascinerend speciaal nummer van het tijdschrift "Human Sciences".

In de middeleeuwen kwam een individu in aanraking met 200 tot 300 objecten tijdens een heel mensenleven. Vandaag telt het gemiddelde Europese huishouden er 10 000. En in sommige Amerikaanse huizen zijn er wel 300 000! Een kind heeft gemiddeld 200 speeltjes, maar gebruikt er slechts een dozijn regelmatig... Maar hoe komt het, dat al die dingen zo'n plaats in ons leven hebben ingenomen? Waarom besteden we er zoveel tijd en energie aan?

Wanneer we consumeren, analyseren experts, streven we niet alleen naar een bepaald materieel comfort. Kopen stelt ons in staat om onze status te bevestigen, de mode te volgen of daarentegen te tonen hoe bijzonder we zijn.. In 2010 bracht de Indiase autofabrikant Tata de goedkoopste auto ter wereld uit. Maar het kenmerk "goedkoop" van dit model, dat 100 000 roepies (1700 euro) kostte, beviel de middenklasse niet. En het werd een totale commerciële flop...

„Ik koop en dus besta ik,“ zo vat Benoit Heilbrunn, hoogleraar marketing en auteur van "Consumptie en zijn sociologieën" het samen: "Naast het simpele feit van ze te bezitten, stelt consumptie ons ook bloot aan een eindeloos groot aantal objecten dat functioneert als een soort taal om onszelf uit te drukken". Historici leiden het begin van de consumptie maatschappij terug tot het begin van de 17^e en 18^e eeuw. Voor Heilbrunn was er in die tijd een nauw verband tussen de opkomst van het consumptisme en het verschijnen van het begrip identiteit: "Een aristocratische samenleving gebaseerd op rang, waarin iedereen een plaats inneemt volgens zijn geboorte, werd vervangen door een democratische samenleving waarin iedereen zijn identiteit moet opbouwen om voor zichzelf een plaats te smeden en dus te bestaan."

De nieuwste iPhone maakt niet gelukkig

"Omdat ik het waard ben", "De eeuwige bron van de jeugd", "Is het leven niet mooi?", "Jezelf elke dag opnieuw uitvinden"... Reclame verkoopt niet alleen producten, het belooft welzijn, kracht, eeuwige schoonheid... Als consumenten beantwoordt aan een behoefte om zichzelf als individu te laten gelden, zien veel waarnemers het als het ware als een bijna existentiële zoektocht waarin het consumeren de religie heeft vervangen in het betekenis geven aan ons leven. Een zoektocht die in wezen gedoemd is te mislukken, omdat onze aankopen ons nooit het geluk kunnen bieden, dat door de slogans wordt aangeprezen...

Overkomt het ons nooit dat we kopen in een impuls? Om verveling te doden, angst te kalmeren of een leegte te vullen? En wanneer we krijgen wat we willen, is de voldoening vaak van korte duur tot we weer een nieuw product willen, dat ons steeds jonger en mooier zal maken en waardoor we steeds hogere prestaties zullen leveren. „Men moet het denkbeeldige van de consumptie afhalen,“ brengt Benoit Heilbrunn daar tegen in. Voor deze specialist in marketing verdient een goede reclamecampagne een dosis nuchterheid! Minder

consumeren betekent jezelf meer tijd geven voor jezelf en je dierbaren, een sport beoefenen, vrijwilligerswerk doen, etc. Zoveel activiteiten die een bewezen invloed hebben op ons geluk: "Ieder van ons moet de interesse en het plezier gaan beseffen die we kunnen vinden in het veranderen van onze relatie tot bezit, werk, tijd."

Een gemeenschappelijke inzet

In zijn laatste rapport benadrukt het GIEC (een intergouvernementele groep experts op het gebied van de ontwikkeling van het klimaat) de onontkoombare aard van matigheid in de strijd tegen klimaatverandering. Beter consumeren – lokaal, ethisch, biologisch, enz. – is niet meer genoeg, we moeten minder consumeren. Onder de oplossingen om de opwarming van de aarde en de meest rampzalige gevolgen ervan te beperken, wijzen die experts voor het eerst op de noodzaak om regels te maken voor reclame. "Zolang de bloei van bedrijven die zich richten op consumenten afhankelijk blijft van de verkochte hoeveelheden, zal de aarzelende houding tegenover matiger consumptie, of zelfs een bepaald ophouden met consumeren, botsen met de energie die wordt ingezet om de kooplust te behouden", zegt Philippe Moati, hoogleraar economie aan de Universiteit van Paris-Cité en mede-oprichter van het observatorium Maatschappij en Consumptie.

Volgens een studie die onlangs werd gepresenteerd op "The Conversation", lijdt de verantwoordelijke consument nog steeds onder de negatieve stereotypen. Hij zou naar keuze worden gezien als conservatief, als een kluisenaar, een zuurpruim of een snob. "De schuldgevoelens gevende aanmaningen om beter te consumeren hebben vrijwel geen invloed op ons gedrag", merkt Benoit Heilbrunn op, voor wie we collectief de plaats kleiner moeten maken die consumptie inneemt in onze sociale, politieke en economische structuren.

Hoe kunnen we anders gaan denken over ons op groei gerichte economische model? Hoe kan de wereldwijde consumptie worden verminderd en tegelijkertijd een rechtmatige toegang tot basiswelzijn, hoogwaardige huisvesting en voedsel, enz. voor iedereen worden gewaarborgd? Hoe maak je matigheid begeerlijk? Om deze complexe vragen te beantwoorden, moet een beroep worden gedaan op alle middelen van onze collectieve intelligentie. De inzet is hoog: door de beperkte hulpbronnen van onze planeet te consumeren, zou deze matigheid zich wel eens op een veel meedogenlozere manier aan ons kunnen opleggen.

We zouden geneigd zijn de woorden van Sandrine Warsztacki goed te keuren als we niet een toontje lager moeten zingen. Want het gaat hier om een kwestie voor de gewone man, maar dit artikel heeft geen betrekking op een bepaalde klasse van de samenleving die geen inflatie, recessie, moeilijk einde van de maand kent. Wie rijk of zelfs heel rijk is, wordt niet geraakt door het thema dat ons hier bezighoudt. En we zouden hun gemakkelijk de volgende zin kunnen toeschrijven wanneer zij de mensen aanspreken: "Consumeer minder, zodat ik meer kan consumeren."

Sandrine Warsztacki heeft gelijk: Consumeren beantwoordt aan een behoefte om zich als individu te laten gelden en we kunnen spreken van een existentiële zoektocht waarin het consumeren de religie heeft vervangen om betekenis te geven aan ons leven. Met andere woorden: we hebben het geestelijke vervangen door het tijdelijke. En toch maakt deze onlesbare dorst naar bezit iemand niet gelukkig, want het is waar, dat geluk niet voortkomt uit wat men bezit, maar uit de dankbaarheid die men kan uiten.

Op hun uittocht uit Egypte bouwden de Israëlieten in de woestijn een gouden kalf, waarvoor ze knielden. Mozes was 40 dagen op de berg om de tafelen van de Wet te ontvangen. De mensen voelden zich zonder God in zijn afwezigheid – Mozes was in zekere zin de tussenpersoon tussen God en het volk – ze voelden de behoefte om deze God, wiens aanwezigheid ze niet

Marcel, de eenzame, teruggetrokken buurman, leefde spontaan mee met Aimée. Zijn harde bestaan en het onbegrip van de buurt dwongen hem zich in zichzelf terug te trekken. Maar de ongecompliceerde openhartigheid van zijn jonge buurvrouw, haar spontane eenvoud, haar natuurlijke edelmoedigheid en belangeloosheid, raakten hem recht in zijn hart. Dus probeerde hij het haar gemakkelijker te maken in alles wat binnen zijn bereik kwam. Hij besloot zijn eigendom aan haar te verkopen, aangezien hij geen directe erfgenamen had. Marcel was getuige bij de start van dit serieuze en hardwerkende jonge stel. Met het gezonde verstand van een boer beseftte hij dat de geleverde inspanningen slechts onvoldoende vruchten afwierpen. Het kleine stuk land stond haar niet toe zich als boerin te vestigen. Het werk op de fabriek van haar man en de aanvullende activiteit op het familiedomein gaf een inkomen dat een zeer oordeelkundig beheer vereiste. Aimée

zorgde naast haar huishoudelijke taken voor een kudde van een twintigtal geiten. De productie van geitenkaas die ze regelmatig op de dorpsmarkt ging verkopen, leverde ook maar een kleine bijdrage aan het inkomen van het gezin.

Maar de vroegtijdige dood van Marcel stelde haar niet in staat om al haar plannen uit te voeren. Niet lang daarvoor waren de betrekkingen met zijn aardige, sympathieke geburen heel hartelijk geworden. En zo was het, dat Aimée zon kon brengen aan het einde van het leven van deze buitenstaander van de maatschappij.

Het begin van deze gelukkige betrekkingen was ontstaan door de hond van Aimée. Deze gaf de voorkeur aan de schuur van Marcel om jonkies te krijgen en diende onbewust als koppelaarster. Haar bazin moest wel het huis van de buurman binnengaan om de nakomelingen van het dier op te halen. Ze moest zelfs een deel van de hooiberg met

de puppy's meenemen voor hun veiligheid. Toen ze zich bij Marcel verontschuldigde voor deze onbedoelde overtreding en diefstal, met alle frisheid van haar aard, werd het contact heel natuurlijk tot stand gebracht. Soms is er zo weinig voor nodig om begrip te scheppen.

Tijdens de evangelisatie van haar geboortedorp kreeg Annette, haar nicht, iets te lezen dat de sublieme hoop bracht op betere tijden, op de triomf van het goede over het kwade. Deze boodschap vond geen weerklank in haar ziel, die sterk getekend was door de religie. Dus bracht ze de brochure naar haar tante. Aimee was altijd alert op alle godsdienstige dingen die haar konden inlichten om Gods wegen beter te begrijpen, beschouwde deze boodschap als een schat. Het goddelijke licht greep haar helemaal. Ze schreef naar het nationale hoofdkantoor van die instelling van liefdadigheid om alle lectuur te ontvangen over dit onderwerp dat zo belangrijk voor haar was.

De evangeliste die in het regionale centrum van de Auvergne werkte, kwam haar bezoeken en bracht haar de lectuur waar ze om gevraagd had. Daarin stond het wonderbaarlijke werk van het heil, dat getrouw volbracht was door de glorieuze Zoon van God om de verlossing van de zondaars te verzekeren. Het verkondigde dat het Koninkrijk van God op aarde zou worden gevestigd zoals in de hemel. De vloek zou voor eens en voor altijd worden opgeheven. Het paradijs zou weer op aarde hersteld worden en de mens weer in zijn waardigheid als kind van God. Het was geschreven in eenvoudige taal zonder mysterie. Het benadrukte ook de noodlottige activiteit van de gevallen engelen die verwarren en ongeluk zaaien onder de mensheid. De voorgestelde goddelijke opvoeding onder de bescherming van Christus de Verlosser, zou het mogelijk maken om aan de kwade invloeden van deze boosaardige geestelijke verleiders te ontkomen. De nobele goddelijke

langer voelden, te vervangen. Wij doen hetzelfde. De God van onze samenleving is geld. En we zitten voor hem op onze knieën, en plat op onze buik. Wat doen we niet voor geld!

We leven in een samenleving die zich meer onderscheidt door „hebben“ dan door „zijn“. We beoordelen iemand op de prijs van zijn auto of van zijn huis, de hoogte van zijn bankrekening en niet op zijn kwaliteiten. We bewonderen de ultrarijken, de multimiljardairs, ze fascineren ons, we benijden hen, ongeacht hun zedelijk gedrag. De waarden van vroeger: eerlijkheid, moed, rechtschapenheid... zijn vandaag niet meer zoveel waard. Daarnaast stimuleert de reclame het kopen zonder maat te houden. We gaan door met consumeren, we praten zelfs over „winkelen“ en nu wordt ons gevraagd om van dat Eldorado naar de woestijn te verhuizen.

Daarom is het moeilijk om over matigheid te praten. Aan de andere kant rust onze economie onder meer op twee pijlers: verkopen en kopen. Matiger worden betekent minder kopen en dus verkopen. In deze context wordt er van onze medeburgers gevraagd om zich tevreden te stellen met het bevredigen van hun basisbehoeften, afstand te doen van het overbodige en hun dat koopplezier te ontnemen. Beroofd van de spirituele dimensie hebben ze niets meer. Want de mens kan niet tevreden zijn met brood alleen, hij heeft iets nodig voor zijn ziel. Het uitnodigen tot matiging is onmogelijk als we niet iets anders hebben voor te stellen ter vervanging van wat we moeten afstaan.

Dat iets bevindt zich bij de Eeuwige en bij onze geliefde Heiland die ons uitnodigt: „Kom tot Mij, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven.“ Matth. 11: 28. Een rust zoals degene die het gevonden heeft, alles verkoopt wat hij heeft om de duurste parel te kopen. Hij heeft geen behoefte meer aan egoïstische persoonlijke bevredigingen. Deze parel is de verlossing in Jezus Christus.

Dit is wat de mensheid nodig heeft. Dit is waar ze op zit te wachten zonder het te weten. Het Koninkrijk van God is al op weg naar de voltooiing. Daar zullen alle mensen gelukkig zijn. Ze zullen worden uitgenodigd om hun karakter te veranderen, maar onder de bescherming van de nieuwe hemelen die de nieuwe aarde zullen regeren, zal er geen oppositie meer zijn. Iedereen zal in staat zijn om vrijwillig het goede te kiezen en iedereen zal het kwaad met gemak afzweren, hij zal niet langer gedwongen worden om het te plegen. In de gezegende eeuwen die komen, zal er geen kwaad of onheil meer zijn. De verlost van de Almachtige zullen voor altijd in gelukzaligheid leven.

Snel en moedig ingrijpen

Verteld door *Heim und Welt*, is het onderstaande verhaal goed om gevoelige harten te ontroeren.

De hond Mira... met gevaar voor eigen leven!

Tom Bannings werd zich pas bewust van het ongeluk toen hij zijn hond Mira in de richting van de wildstromende rivier zag snellen. Geschrokken sprong hij van zijn tuinstoel, want hij dacht meteen aan zijn dochter

Helene. Zojuist speelde ze nog in de tuin, en nu was ze weg.

Bannings liep achter Mira aan die zich op dat moment met volle kracht in het hoge water stortte. Toen zag de man zijn 5-jarige kind meegesleurd door de schuimende golven. Ze strekte haar armpjes omhoog uit het water, werd toen overweldigd door een onstuimige golf, verscheen weer voor een korte tijd om weer te verdwijnen.

Het meisje kwam nu in de buurt van de rotsen op de oever. Tom Bannings rende naar zijn afgemeerde kano op de plek waar, zo begreep hij later, de kleine Helene in het water was gevallen, toen ze in de kano probeerde te klimmen. De sterke stroming had haar snel meegesleept.

Mira, een krachtige brak, ongeveer een meter hoog, had het ongeluk zien gebeuren. Zonder aarzeling was het dappere beest zijn kleine meesteres te hulp gesnel en zwom nu met al haar kracht achter de drenkelinge aan.

Mira en Helene waren heel erg aan elkaar gehecht. Tom Bannings had dit machtige beest twee jaar geleden gekocht, omdat hij in deze verloren hoek van het noorden van Schotland een goede oppas voor zijn enige dochter had gewild. Zijn vrouw was ook vastbesloten en het land dat hij bewoonde was al verschillende keren bezocht door dieven en rovers.

De dag dat hij Mira naar huis bracht, vatte de hond spontaan een diepe genegenheid op voor het mooie blonde meisje, dat onmiddellijk en zonder enige angst haar armen om de nek van de grote hond had geslagen. En Mira had haar strelingen beantwoord door haar natte, zwarte snuit vriendschappelijk tegen haar aan te wrijven. Vanaf dat moment tot vandaag waren ze onafscheidelijk. En nu riskeerde het trouwe beest letterlijk zijn leven om zijn geliefde kleine meesteres aan de tumultueuze, wilde golven te ontrukken. Want zelfs zo'n grote hond was gewoon een speeltje van de razende elementen.

De schuimende stroom voerde de kleine Helene al mee. Het leek erop dat er geen redding mogelijk was. En toch wist Mira het meisje te bereiken en haar bij haar kleren te grijpen.

Tom Bannings kwam in deze gevaarlijke wervelingen nauwelijks vooruit. De boot dreef al af en dreigde elk moment om te slaan. Tom zijn keel kneep dicht van angst toen hij naar Mira's moedige gedrag keek. Zou het deze trouwe hond lukken om Helene levend op de oever te brengen?

Mira leek ineens te begrijpen dat het niet genoeg was om Hélène stevig vast te houden, maar dat het meisje ook moest kunnen ademen... Ze liet de kleren van het kind even los, dook onder haar door en toen ze weer boven water kwam, was te zien dat het kind instinctief en bijna onbewust haar armen om de nek van het dier had geslagen.

Mira en Helene werden echter nog drie kilometer verder meegesleurd, voordat de dappere hond erin slaagde op de rotsachtige oever te klimmen. Hier vonden Tom Bannings en een buurman hen. Deze laatste was ook getuige geweest van het ongeluk en was mee gelopen.

Na lange reanimatie pogingen zakte Tom Bannings

met tranen van vreugde in elkaar naast zijn kind. Want terwijl hij en zijn buurman de hoop al hadden opgegeven, begon Helene weer te ademen.

Mira lag naast hen, ademloos en hijgend. Maar het leek erop dat ze begreep dat haar buitengewone heldhaftige tussenkomst het leven van haar lieve kleine meesteres had gered. En haar ogen verraadden haar liefde voor het kind. Uit gehechtheid aan haar zou ze zonder aarzeling haar eigen leven hebben opgeofferd.

Het is al indrukwekkend om te zien hoe een schijnbaar serene, aangename en vredige situatie, waar er niets leek te dreigen, plotseling in een drama kan veranderen. Dit toont ons eens te meer de kwetsbaarheid van het menselijk geluk, buiten de voorwaarden van veiligheid die de goddelijke bescherming mogelijk maken. Voorwaarden die zich richten op de naleving van de Wet die de hele schepping beheerst.

We kunnen daarom de angst van deze man begrijpen wanneer hij zijn kind in de rivier ziet, meegesleept door die snelle stroming. Zich hulpeloos voelend om haar te ontrukken aan het tumultueuze water en de onvermijdelijke verdrinking. Wat vreselijk bij dat zien voor een vader die met hart en ziel gehecht is aan zijn kleine meisje op wie hij al zijn verwachtingen richtte!

Ongetwijfeld voelde hij enige opluchting toen hij zag dat Mira het meisje bereikte, maar zou het dier erin slagen om uit de problemen te komen met die kostbare last? En als het haar zou lukken, zou de kleine Helene dan nog in leven zijn? Zoveel vragen die deze in paniek geraakte man zwaar zorgen baarden, wiens wrakke boot, heen en weer gegooid door de krachtige stroom, waarschijnlijk ook van het ene op het andere moment zou kunnen kapseizen.

Ook begrijpen we zijn emotie, toen, na alle avonturen van deze gevaarlijke redding, uitgevoerd door zijn moedige hond en gevolgd door de volhardende inspanning van het reanimeren, zijn kind weer begon te ademen! Wat een opluchting voor zijn gespannen en gekwelde hart!

Wat Mira betreft, kunnen we ons ook haar vreugde voorstellen als ze de kleine overlevende weer tot leven ziet komen. Uitgelaten van vreugde, maar nederig en bescheiden, ondanks zo'n prestatie die zonder aarzeling werd geleverd zonder aan haar eigen leven te denken.

Zich bewust van haar verantwoordelijkheid als oppas van het kind en met haar verbonden door een gevoel van diepe gehechtheid waardoor ze haar situatie op afstand kon voelen, was ze op het juiste moment voor het ongeluk gewaarschuwd. Geen rekening houdend voor het bruisende en overweldigende water, maar alleen de impuls volgend om het kind te redden. Een impuls die het instinct van zelfbehoud niet tegen kon houden, omdat het leven van zijn beschermelingetje hem dierbaarder was dan zijn eigen leven.

We stellen ons dan de dankbaarheid voor van de vader van de kleine Helene voor zijn hond, en hoeveel liefkozingsen ze kreeg van het meisje toen die weer op haar voeten stond en door deze ervaring was gewaarschuwd voor het gevaar als je te dicht bij het water komt.

familie werd nu gevormd om de veiligheid van de vrijgekochte kinderen van de Allerhoogste God te waarborgen.

Aimée, gevoelig geworden door haar beproevingen, had geen moeite om de boodschap uit de hemel te aanvaarden. De waarheid ondervond geen tegenstand in haar. Dus sloot ze zich naar vermogen aan bij de goddelijke familie. En nu bestaat al haar geluk uit het deelnemen aan de regionale bijeenkomsten en het leveren van haar kleine bijdrage aan deze gewijde, heilige zaak, waarvan ze de wonderbaarlijke gevolgen in zekere mate al merkt.

Zonder zich aan dat ideaal te verbinden, respecteert Pierre de ingeslagen weg van zijn vrouw. Hij voelt, dat dit helemaal bij haar past. Haar enthousiasme, haar vreugde, haar geestdrift kan niet worden ingeperkt of beteugeld. Aimée straalt van geluk bij het vooruitzicht van het stralende toekomstvisioen dat door de heilige profeten wordt bezongen. Het sluit zich volledig aan bij de gedachte van de psalmist in zijn levendige ijver ten gunste van de familie van volkeren:

*Families van de Aarde
Breng de Eeuwige
Eer, glorie in gebed
Tot de Vader in de hemel.*

Korte Kroniek van het Rijk der Gerechtigheid

Op 13 tot 15 juli laatstleden had de geliefde familie van Italië de vreugde bijeen te komen in een jaarlijks congres om de lessen

van de dierbare Boodschapper te ontvangen. Deze ontmoeting begon met een Hemeldauw over de tekst: "Gelukkig zij die treuren, want zij zullen gestroost worden." Matth. 5: 4, die de Boodschapper zo becommentarieerde:

"Als de mensen zich wilden laten troosten door de Allerhoogste, zou er weldra geen enkele ongelukkige meer zijn op de aarde. Maar zij willen niet. Nochtans zijn ze allemaal ongelukkig op een of andere manier, in deze wereld van ellende en droefheid.

Het lijkt dat het een uiterst ongelukkige situatie is. Toch is het niet het geval. Onze geliefde Verlosser zei niet voor niets: "Gelukkig zij die treuren, want zij zullen gestroost worden." Dat is het inderdaad. Want wanneer men goed gevoeld en begrepen heeft dat er niets is, maar dan ook niets te vinden is in de wereld, heeft men veel meer gemak zich helemaal te wenden tot de Eeuwige.

Want de Eeuwige is dicht bij degenen die lijden, die een gebroken hart hebben en een depressieve geest. Maar... men moet zich willen laten troosten. En om getroost te worden, moet men niet willen bewaren wat ons doet lijden. Men moet zich niet vastklampen aan wat ons belet gelukkig te zijn en alles verwijderen wat ons ongelukkig maakt.

Als men droevig is, is het omdat men aan zichzelf gedacht heeft, en dat men een egoïstisch gevoel nagestreefd heeft. Dan staat men niet meer onder invloed van de goddelijke geest. Men moet dus het punt vinden en het overwinnen met de goddelijke hulp. Als het goddelijke programma de kracht niet heeft

om ons volledig gelukkig te maken, zal niets anders het kunnen doen.

Wat een heerlijke genade als wij kunnen begrijpen, en vooral voelen dat alle schulden die wij hebben, witgewassen zijn! We moeten dat in het diepst van ons hart voelen.

Laten we dan het nodige doen om een voortdurend onderwerp van vreugde en troost te zijn. Wij moeten de aarde kunnen overstelpen van de opperste troost van het Koninkrijk van God."

Dat congres eindigde met een exposé van de trouwe Dienaar over de volgende bevestiging van onze geliefde Verlosser: "Wint uw zielen door uw volharding." Lucas 21: 19, waarvan wij hier een heel korte samenvatting geven:

"Het geduld is een essentieel deel van de altruïstische liefde. Zo, wie zich in de goddelijke liefde oefent, oefent zich automatisch in het geluk en het uithoudingsvermogen. Daarentegen, wie de egoïstische liefde naleeft is erg opgewonden en heel ongeduldig.

Wanneer de beproeving ons bereikt, moeten we tegen onszelf zeggen: "Het is uitstekend!" We leggen ons oude karakter het zwijgen op en het is het nieuwe dat de overhand heeft. Zo veranderen we zienderogen. Het is het echte proces van genezing. Maar hoevelen redeneren zo? Het is de methode van degenen die willen, door de geduldige volharding, hun ziel winnen.

Zodra wij een tekortkoming, een gebrek opsporen, moeten we tegen die oorzaak strijden met volharding totdat wij het uit ons hart

hebben geroeid. Zo wordt men een overwinnaar, en blijft men niet altijd een overwonene. Maar we moeten absoluut in de strijd al onze krachten zetten. In elk geval, kunnen we tegenwoordig dan niet verder gaan in dat tempo, anders zullen we het nooit uithouden in de toekomstige dagen.

Laten we steeds aan de welwillendheid denken die onze geliefde Verlosser betuigde aan zijn dierbare discipelen! Hij had het geloof, niet alleen het geloof dat zijn Vader zijn werk zou doen slagen in al zijn details, maar ook in zijn discipelen. De Heer negeerde de zwakheid, de ontrouw van zijn discipelen. Hij ging verder met zijn werk, openbaarde zich aan hen met een geduldige volharding. Zonder rekening te houden van hun gedraai, verspreidde hij de geest van God over hen, als een gave, door een voortdurende welwillendheid, troost en liefde. Het is een wonderbaarlijk voorbeeld. Laten we dus onze naaste behandelen zoals de Heer ons zo vriendelijk en nobel behandelt!"

Wij danken de geliefde familie van Turijn en omgeving die heel haar hart er voor ingezet heeft om deze ontmoeting te organiseren en wij wensen aan iedereen alle hulp van de Heer in deze grote strijd van het geloof.

Voor België: 11, rue de la Bassette – 1330 Rixensart, Tel. 02/6535020.

Voor Nederland: Lotte Beesestraat, 71 – 2331 KG Leiden. Tel. 06-51156491.

Uitgever: De Engel van de Heer, Filantr. Ver. Verantw. Opsteller: Ph. Mguet, CH-1236 Cartigny Imprimerie Villière, 74160 Beaumont, France.